

større; jeg skulde med Glæde see, at Kjøbenhavn istedet var 150,000 Mennesker talte 500,000, og af den Grund maa jeg være for, at Kjøbenhavn bliver udbibet, og at denne Udbivelse finder Sted paa den bedste og hensigtsmæssigste Maade, saaledes at man netop tager Hensyn til, at Byen engang kan blive meget stor; jeg mener derfor, at man allerede nu bør være betænkt paa at indrette det Belte, der ligger umiddelbart uden om Byen, paa den hensigtsmæssigste Maade, for at Udbielsen kan skee heldigt og godt; men naaget denne Uoverensstemmelse finder Sted imellem den ærede Rigsdagsmand og mig, idet han ikke ønsker Kjøbenhavn større, jeg derimod ønsker den meget større, maa jeg dog ansee de Gøder, der vilde fremkomme ved dens Udbivelse, for at være kjøbte altfor dyrt, naar de skulde kjøbes med en Uret imod et stort Antal af Kjøbenhavns Beboere, og uagtet Alt, hvad der er udtalt af den ærede Minister og fra andre Sider, har jeg ikke kunnet fjerne den Tvivl, der er hos mig om, at den Affindelsesmaade, som nu er foreslået for de her omhandlede Eiendomme, er retfærdig og rigtig. I mine Betragtninger herover samstemmer jeg fuldkomment med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og ønsker, at Fleertallet i dette Thing maatte gjøre det; thi jeg kan ikke andet end see, at vi, ved at gaae frem paa denne Maade, tage fra den Eine for at give til den Anden, Noget, som under alle Forhold er høist uheldigt.

Tscherning: Jeg vil kun bemærke, at jeg i Alt, hvad jeg har sagt, ikke har tænkt paa, om jeg ønskede Kjøbenhavn større eller mindre. Det ligger aldeles ikke for; jeg har holdt mig til det Punkt, der af den ærede Rigsdagsmand sidst blev nævnt, det nemlig, at her er ingen Grund givet for en Expropriation. Naar denne Sag skal komme til at stille sig rigtig, vil den stille sig saaledes: Der vil blive givet en Lov om, at Fæstningsværkerne skulle nedlægges; Byen Kjøbenhavns Myndigheder komme da til Regjeringen og bevise, at der er en virkelig Trang til at faae denne Grund til Byens Brug, og Kongeriget's Rigsdag giver derefter en Expropriationslov mod Monarchiet og mod de

Bedkommende. Det er Kongeriget, som skal expropriere Monarchiet af et Terrain, som ikke længere er Fæstningsværker. Saalænge det er Fæstningsværker, have vi ikke med Sagen at bestille; men naar det ophører at være Fæstningsværker, træde vi, isald det er nødvendigt, til som dem, der til begge Sider give Ret til at expropriere. Det er den eneste Vej, der er at betrede med Ret. At give en Expropriationslov i Hænderne paa dem, der have Fæstningsværkerne, uden at vide, om disse skulle nedlægges eller ikke, for at de kunne gjøre en god Forretning med Terrainet, er en feil Vej at betrede; det er en feil Vej at vise, og den vil føre til mange Ulemper.

Indenrigsministeren ad interim:

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blixen-Finecke) ønskede, at der maatte være et Fleertal i begge Thing mod denne Lov. (Blixen-Finecke: Jeg talte kun om eet Thing!). Det er tilstræffeligt, naar der er et Fleertal i dette Thing derimod; thi saa bliver det ikke til Lov. Jeg synes ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand gjerne kunde lade mig beholde det Fleertal, jeg har i det andet Thing, da det ikke kan skade ham, og det dog er mig en Fornøielse, at jeg har det andet Thing med mig. Den ærede Rigsdagsmand var enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i, at man gjorde Eierne Uret. Altsaa er den ærede Rigsdagsmand af den Mening, at Domstolene ikke ville give dem deres Ret; thi som den ærede Rigsdagsmand vil have hørt, er det Spørgsmaal, der har finansiell Betydning, henviist til Domstolene, hvis Endringsforslaget vedtages. Jeg skal her til endnu kun sœie den Bemærkning og dermed indstille Sagen til Thingets Dom, at naar disse tvende Parter staae overfor hinanden, Eierne af Grundene og Monarchiet, og Monarchiet ikke vil nedlægge Fæstningsværkerne, sœrend det er paa det Nene med denne Sag, saa kommer man til at blive staaende, og dermed ere Eierne meget lidet tjente, og Monarchiet og Almeenvellet ligesaa lidet. Ved at tage denne Lov, kan kun den Klage over Uret, der mener, at han ikke faaer sin Ret ved Landets Domstole.